

Verslag van de reis naar de Filipijnen Januari 2018

Het was de bedoeling van deze reis om de laatste container die we gezonden hadden te begeleiden en om nog eens duidelijk te maken in de ziekenhuizen dat we hierna geen containers transporten meer gaan verzenden.

De belangrijkste reden hiervoor is dat we een groot deel van de behoeften in de ziekenhuizen aangevuld hebben.

Maar er wordt altijd gezegd dat het venijn in de staart zit, nou dan heeft die bij ons een dikke staart met extra gif.

Ons reisgezel was Murphy (die van de wet van Murphy)

Karen van der Wal en Bas Doorduyn zouden voor een week naar de Filipijnen gaan. Vertrek stond gepland op 9 januari en op 16 januari zou Karen weer naar huis gaan en Bas zodra alles was geïnstalleerd.

Op 6 januari kwam het bericht dat de container vertraagd was tot 23 januari.

Probleem nummer 1 de tickets om gaan boeken wat € 450,- moet kosten en het feit dat Karen dan niet mee kon. Dus moest Bas alleen. Die is dus op 24 januari vertrokken en toen hij op 25 januari in Cebu aankwam bleek dat de container opnieuw vertraagd was en dat die nu het weekend over moest blijven in Cebu.

Dus ben ik nadat alles geregeld was in Cebu de andere morgen om 5 uur naar Ormoc vertrokken. Bij aankomst in het hotel stond de chauffeur met auto al gereed om mij via Cassili-on waar ik Erla Viovicente onze rechterhand en Adeth de beheerster van onze eigendommen met haar man Bebot om gezamenlijk naar Palompon te gaan. Daar waren de secretaris de heer Carlito Paloma en ons laatste lid in de club de Heer Edmundo Albacite aanwezig. Dus het gehele bestuur uitgezonderd Karen was aanwezig . Na de normale begroetingen en plichtplegingen hebben we een vruchtbare vergadering gehad en vooral de schade die is ontstaan bij de laatste twee tyfoons doorgenomen en hoe we die moeten repareren en verder beter moeten beschermen. Daar de container vertraagd is afgesproken dat we nog een dag naar Sambulawan zullen gaan om speciaal de vloedkeerdam bij het tweede rijstveld die beschadigd is te bekijken. Bij telefonisch contact met de broker (onze douaneagent in Cebu) bleek de douane extra interesse te hebben in onze container. En daar was ik niet blij mee, afgesproken dat hij het nauwlettend zal volgen en me op de hoogte houden. Toch hebben we nog twee dagen moeten wachten en na nog een extra betaling van 8000 peso's(ongeveer € 135,-) werd hij vrijgegeven. Toen nog een plaats zoeken op een roll-on roll-off boot maar daar hadden we geluk bij want er was nog precies een plek vrij en zo konden we 5 dagen na gepland de container openen bij het ziekenhuis in Ormoc.

Maar we hadden ondertussen toch niet stilgezeten want ik ben met Erla samen ook naar Sambulawan geweest op de motor behalve bij de bruggen want die lagen er nog steeds doorgezakt uit en men had met losse balken en planken er een weg overgelegd.

In Sambulawan de schade in het tweede rijstveld bekeken en er zal iets meer als 50% over zijn voor de volgende oogst want er zijn hele stukken van de aanplant weggespoeld. Dat komt omdat onze vloeddijk niet hoog genoeg is. Wel heb ik de reis door het rijstveld volbracht zonder glij en of val partijen

Met Bebot is afgesproken dat de dijk versterkt moet worden met bamboe want ander materiaal was niet voorhanden en kan ook niet aangevoerd worden. Tevens was er met de laatste container die in Augustus hier gekomen is een aantal stevige golfplaten mee gekomen en die kan hij dn gebruiken om de dijk te verhogen. De groentetuin moet worden omgeploegd en geëgaliseerd worden en de helling moet worden schoongemaakt.

In het hotel was het vrij rustig en toen ik daar na twee dagen me niet bepaald lekker voelde kwam ik er achter middels een gesprek met een ober dat de koeling in de keuken al een aantal dagen stuk was en ja dat alles wat goed leek toch gebruikt werd. Ik had nu de oorzaak wat er met me loos was en heb mijn misnoegen dan ook duidelijk geuit. Het commentaar was wij eten het ook allemaal en hebben nergens last van. Ik was zo beroerd dat ik niet wist hoe ik de volgende dag aan de container moest beginnen

Maar toen ik de volgende morgen bij de container in het ziekenhuis kwam stonden er 6 mensen uit Sambulawan en een auto om alles te vervoeren naar Tumamak en Sambulawan

Die hadden vlug in de gaten dat ik niet bepaald in staat was om iets te doen en die pakte en stoel en daar mocht ik op gaan zitten. Die hebben alles gelost ,verdeeld, in het ziekenhuis alles op zijn plaats gebracht en ook alle 14 bedden gemonteerd. Dat was geweldig. De container ging door naar Palo en ik zou de volgende morgen om 5 uur naar Palo gebracht worden. Maar er moest natuurlijk iets mis gaan want de volgende morgen om 5 uur geen auto te bekennen. Om 6 uur maar gaan bellen en dat zou uitgezocht worden. Geweldig om bij zevenen kreeg ik bericht dat de auto al vanaf 5 uur stond te wachten bij het ziekenhuis.

Dus in Palo stonden al van 7 uur een ploeg te wachten. Jammer maar na dat ik de container geopend had en even uitleg gegeven had mocht ik gaan liggen. In een paar uur alles gelost en toen nog een plek vinden om alles te monteren want dit ziekenhuis heeft een van de gebouwen buiten werking liggen want de tyfoons hadden had dak gesloopt en de plafonds naar beneden gedrukt. Een aantal bedden beschadigd die er al stonden vanaf Augustus. De bedden door de overheid geleverd konden naar de schroot. Maar onze bedden waren nog bruikbaar en bleef de schade beperkt tot hoofd en voeteneinde en de zijkanten.

Nadat de plaats bepaald was konden alle materialen met de hand en lopend vervoerd worden wat nog al wat tijd in beslag nam. Daarna uitleg gegeven hoe en wat er gemonteerd moet worden. Daar had ik 2 man voor en waren daar in 24 uur mee klaar en toen terug naar Ormoc. Hebben hier ook verteld dat dit de laatste container was en dat we nu alleen nog klein materiaal wat ons aangeboden worden. Dit gaat dan weer via een organisatie die zich bezig houdt met pakketpost naar de Filipijnen via door to door service.

Ondertussen was mijn ticket weer omgeboekt want ik zou 1 februari terugvliegen maar het werd nu 3 februari. Extra kosten € 375,- zodat de schade opliep tot ongeveer € 1000,-

Dit was geen reis om te roepen hoera want financieel gezien de duurste container. Wel is alles goed terecht gekomen en was iedereen tevreden en blij wat er was gekomen.

De terugreis had ook nog iets in petto voor me. Ik mocht van Cebu naar Hongkong op een opgewaardeerde plaats zitten maar het lange stuk van Hongkong naar Amsterdam zat ik op een stoel waar de leuning niet in beweging was te krijgen en de zitting doorzakke. Op Schiphol was het ver lopen naar de douane en de bagage afdeling dus kon ik me rug weer enigszins in model krijgen al heeft het wel enige dagen geduurd voor dat die ellende over was. Het was wel prettig dat ik opgehaald werd in Amsterdam.

En nu dit jaar maar kijken hoe we uit de financiële tegenslagen komen want we hebben voor de laatste containers toch moeten lenen uit onze fondsenpot.

Herten 12 februari 2018